

VERVOLG VAN PAG. 3

waarom het zo lang duurde voor hij opsteeg.
Elke keer als Toon langskwam gaf Hendrik aanwijzingen. Het leek de TT wel.

Totdat een klein jochie ploetseling riep: „draal je benzinekraantje dicht.“ En ja hoor, dat was de oplossing.

Toon Toon weer de hoek om kwam liep hij naast zijn super de luxe brommer. Het gesprek tussen Toon en Hendrik was opvallend koel, later werd het wat warmer maar dat zat meer in de lichte wrijving, die er ontstond, waar ik niet naar kon luisteren. In verband met mijn meelisterende opgroeiende zoons en dochters. Even later zag ik hem wegfietsen op het ding dat niet bromde; maar Toon wel.

De volgende dag heb ik Toon laten weten dat ik maar van die bromtocht afzag. Het Haags-Vakantiecomité had in Klank en Kleur hele gezellige dagtrips uitgestippeld voor het hele gezin. Dat leek mij prettiger. En dat was het ook!

W. V.

In dit kruis staan, zoals u ziet, 52 letters. Kunt u het kruis in vier gelijke stukken verdelen, door vier rechte lijnen te trekken en vervolgens de 13 letters in elk deel zo rangschikken, dat de namen van 4 dranken ontstaan? Om ieder het zijne te geven: het zijn twee alcoholhoudende en twee alcoholvrije dranken.

Voor het inzenden van uw oplossing gelieve u de tekening van het VDH-tje te gebruiken.

Als uw oplossing vóór woensdag 7 oktober a.s. in het bezit is van mevrouw W. Hartsuiker, redacte VDH-tje, dan krijgt u mee naar de volgende prijzen:

1e prijs f 15,—; 2e prijs f 10,—; 3e prijs f 7,50; 4e, 5e en 6e prijs f 5,—.

Van harte gefeliciteerd

HUWELIJK (Maanweg):

J. A. M. van Winden, Meestapartemontage, met mev. H. Gielis, d.d. 19-9-1959. Mevrouw C. H. v. Thiel Berghuis, Hoofd-boekhouding, met G. Bothinga, d.d. 24-9-1959.

GEBOREN (Maanweg):

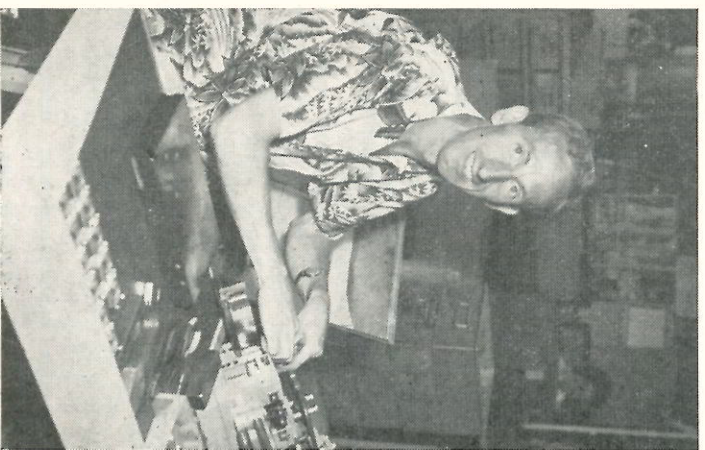
Adriana J., dochter van F. Wassenhurp, Meestapartemontage, d.d. 9-9-1959.

GEBOREN (ENAP):

Albertus J., zoon van T. A. Plugge, Bordrij en Lakkerij, d.d. 5-9-1959.

GEBOREN (Utrecht):

Lanny, zoon van H. C. Verboom, Montage Keulsekade, d.d. 2-9-1959; Johannes, zoon van J. Sturkenboom, Montage Keulsekade, d.d. 4-9-1959; Ronny, zoon van C. v. d. Kuip, Huisvesting, d.d. 5-9-1959; Marcel, zoon van N. J. van Ingen, Montage, d.d. 6-9-1959. Reinert, zoon van G. de Graaf, Stampertij, d.d. 13-9-1959.

De afdeling Transformatorfabricage heeft volgende week ook een jubilaris. Het is de heer W. F. de Wolf, die 1 oktober a.s. 12½ jaar in onze dienst is. Heer De Wolf, onze gelukwensen.

1 April 1957 trad de heer A. A. Wilson bij ons in dienst en dat betekent dat hij donderdag a.s. 12½ jaar bij ons werkzaam is. Wij feliciteren hem hierbij alvast; u kunt hem vinden op de afdeling Voorredactie om hem uw gelukwensen aan te bieden.

PETITE ENQUÊTE

Deed u al mee aan de enquête
En gaf u ze flink op hun tête
Of was u tevreden
Met het VDH-tje tot heden?
Dan wordt die enquête me fête
(voor de redactie!).

Hartelijk dank aan Ziekentrost, chef, bezen en collega's voor de belangstelling en attenties tijdens mijn ziekte.

J. F. Vos,
Spoelenfabricage.

het V.D.H.-tje

VAN DER HEBBEM

Redacteur:
C. SCHREVEL
Nr 615
26 september 1959

PERSONELSORGaan VAN VAN DER HEEM N.V. EN AANVERWANTE BEDRIJVEN - DEN HAAG EN UTRECHT

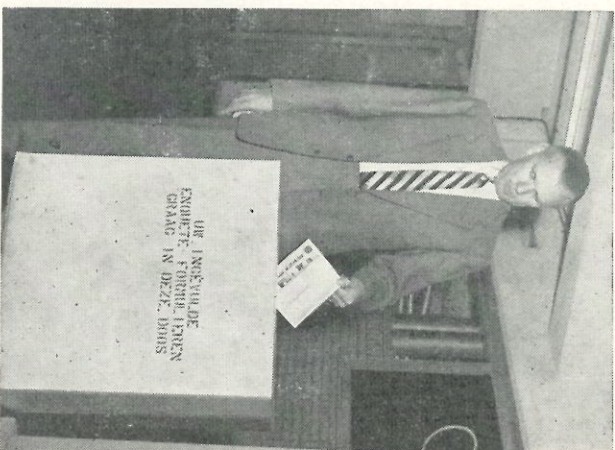
DE IVOK GOED ONDER DAK

U heeft uw krant maar op te slaan om te kunnen constateren dat in ons vaderland de huisvestingsproblemen nog lang niet allemaal zijn opgelost. En ten dele geldt dit ook voor ons bedrijf. Alhoewel gelukkig niet in zo'n sterke mate. Toch leest u regelmatig in ons VDH-tje over verhuizingen, waarmee dan in feite weer een intern huisvestingsprobleem wordt opgelost.

Zo konden wij u twee weken geleden iets vertellen over de nieuwe huisvesting van onze afdeling Huisvesting en willen wij u nu iets meedelen over de verhuizing van onze IVOK, u weet wel de Interne Vakopleiding Kantoor. Al enige tijd bleek dat de ruimte op de begane grond van het hoofdgebouw, waar de heer Van Delft zijn leerlingen de fine kneepjes van 't kantoorvak leerde niet in alle opzichten ideaal meer was. Maar ja, verhuizen is kostbaar en bovendien moeilijk in dat opzicht, dat je dan toch maar een andere ruimte beschikbaar moet hebben waar je je kunt vestigen. Uiteindelijk stond „gelukkig“ de IVOK voor de noodzaak te moeten verhuizen, omdat in de ruimte waar zij tot op dat moment zat, onze mechanische administratie moest worden ondergebracht. Deze laatste verhuizing werd noodzakelijk omdat er enkele machinisten bijkwamen; de bij de mechanische

administratie gebruikte machines zijn wat je noemt „zware jongens“ en in de nieuwe ruimte, moest de vloer aan bepaalde eisen voldoen, waaraan de oude ruimte niet voldeed. De IVOK moest er dus uit en gelukkig is het in tegenstelling met particuliere huisvestingszaken zo, dat je in een bedrijf de mensen dan niet verder op straat laat blykteren of iets dergelijks. En er werd dus een nieuw lokaal gevonden en wat voor een! Een grotere, lichtere en ook rustige ruimte, die nu hij eenmaal ingerecht is in alle opzichten voldoet aan de eisen die wij eraan menen te moeten stellen. Velen van u weten misschien dat wij aan de overkant van de Saturnusstraat enkele industrieelats van de gemeente 's-Gravenhage hebben gehuurd. In een van deze flats zit op de begane grond onze Drukkerij, terwijl een van de ruimten op de eerste verdieping onze IVOK huisvest.

Een vijftal jongelui dat onlangs voor het IVOK-diploma slaagde heeft nog tijdens de opleiding de voorbereidingen voor deze verhuizing meegemaakt en het strekt hen en niet minder de heer Van Delft tot eer dat hun examenresultaten goed waren. De nieuwe leerlingen zijn nu per 1 september gestart in de nieuwe ruimte en wij mogen voor hen en niet minder voor ons bedrijf verwachten dat

DAT 'S WAAR OOK...

zoudt u ploetseling kunnen zeggen, als u deze foto ziet. Onze directeur, de heer P. G. Zaaijers, vervult hier als een van de eersten zijn enquêteplicht voor het VDH-tje. Als u, dit lezende, uw plicht al hebt vervuld, dan zeggen wij: Alvast bedankt. Maar mocht dit niet zo zijn, dan hopen wij dat dit plaatje u aanspoort datsnog uw medewerking te verlenen en het antwoord op onze vraag „Wat bent u van mening?“ zo gauw mogelijk in een van de bussen te deponeren.

O ja, dat's waar ook; zorgt u er bestist voor dat wij uw mening uiterlijk aanstaande woensdag in een van de bussen aantreffen?

gunstige omstandigheden bij een goede opleiding ook goede resultaten zullen opleveren.

Op nevenstaande foto ziet u de heer Van Delft met zijn nieuwe groep in hun nieuwe woning.

Wijziging telefoonnummers

- hr Kompen, Radionontage 392
- hr Ter Keurs, Montage T.C. 585
- hr Brinkman, idem 585
- hr Poortier, idem 585
- hr Schouten, idem 585

OLIE

Op een warme augustusdag, nu honderd jaar geleden, reed een opgewonden man het kleine Amerikaanse stadje Titusville in Pennsylvania binnen met de kreet:

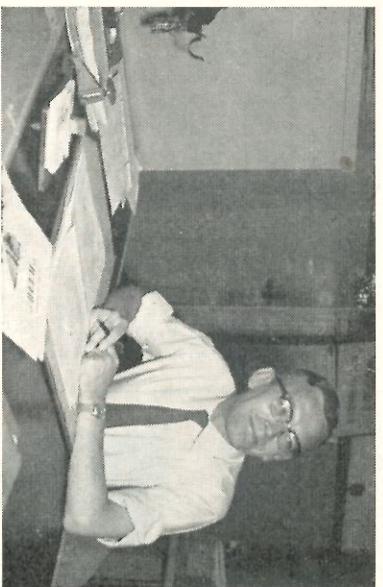
"We hebben olie!". Op een boerderij buiten de stad stond een vreemd houten geval — de vader aller olieboortoren — in de volksmond, "dat rare ding van Drake", genaamd naar de eerste man die naar olie ging boren. En daar beneden, bijna zeventig voet onder het aardoppervlak, lag de rijke groenachtige-zwarte olie waar de wereld op wachtte.

Vandaag, een eeuw later, terwijl u uw haar kamt of uw lippen rood maakt, doet u dat naar alle waarschijnlijkheid met behulp van stoffen afgeleid van olie. En het was Drake, die de wereld toonde hoe die olie in grote hoeveelheden kon worden gewonnen. Het is een feit dat de levenswijze die we vandaag zo vanzelfsprekend vinden, op honderden verschillende manieren afhangt van deze fabelachtige veelzijdige vloerbare energie, die miljoenen jaren verborgen zat onder de grond en die sinds de dagen van Drake in de wereld een revolutie teweeg heeft gebracht.

In die dagen moest uw overgrootmoeder zich behelpen met walvistran voor de verlichting van haar woning. Door de ontdekking dat boren de enige manier was om aardolie in grote hoeveelheden te winnen, en door het werk van de pioniers die er achter kwamen hoe bruikbare lampolie kon worden afgezonderd uit die dikke zwarte brei, kwam nieuwe en goedkope lampolie overvloedig beschikbaar. Deze lampolie vond zijn weg naar alle windstreken, eerst in vaten en later in grote tankschepen.

In de westerse wereld is het gebruik van aardolie voor verlichting nu praktisch verdwenen. Maar de olielampen mogen dan verhuisd zijn naar de zolders of naar uitdragenwinkels, de olie zelf — verwerkt tot onlembare producten — heeft voorgoed zijn intrude gedaan in bijna elk onderdeel van ons dagelijks bestaan.

Het woord "olie" doet u waarschijnlijk meteen denken aan het autoverkeer, de lichtvaart, de scheepvaart en grote industrieën die olie gebruiken. Aan machines die gesmeerd moeten worden, of misschien aan de autowegen met hun geasfalteerde oppervlak. Dat olie ook iets met uw keulen te maken heeft is misschien voor vele — en niet alleen de vrouwelijke — lezers een verrassing.

Volgende week donderdag heeft de afdeling Hoofdboekhouding een jubilaris, die die dag 12½ jaar bij ons bedrijf in dienst is. Het is de heer L. C. Krul en wij wensen hem graag geluk met zijn jubileum.

PLASTICS

In deze nieuwe wereld vol olie met vuile kolenformulieren en kachels; dat het eindeloze strijken en verstellen zoveel minder tijd kost, dank zij stoffen van kunstvezels. Ook zou ze zien dat fabrieken de last van broodbakken en inmaak bijna geheel van de huisvrouw hebben overgenomen, en dat de stellet distributie van aan bedert onderhevige levensmiddelen heeft geleid tot een assortiment in de proviandkast anno 1959, waar zij zelfs niet van had kunnen dromen.

Kijkt u eens rond in uw keulen! De muren en het plafond kunnen geverfd zijn met emulsielakken; er kunnen plastic tegels op de vloer liggen; de tafel kan voorzien zijn van een hittebestendig plastic blad; de huifkant van de ijfjakt kan bedekt zijn met een harde laag verf op basis van de speciale harssoort; allemaal kunststoffen vervaardigd van uit olie afgeleide chemicaliën. Als u op elektriciteit kookt of op gas, kan het zijn dat de elektriciteitsfabriek stookolie gebruikt, en dat de gasfabriek aard- of raffinaderijgas toevoegt aan haar steenkoolgas. Zelfs de lucifers om het gas aan te steken zijn gedrenkt in paraffinewas. Als u nog niet in het gelukkige bezit bent van een olieketel, gebruikt u misschien een draaibaar petroleumkacheltje voor kille dagen.

De vrolijk gekleurde afwasbak, de emmer en het bakje in uw gootsteen kunnen van polyethyleen gemaakt zijn; het schortje en de werkhandschoenen — en zelfs de gordijnen — kunnen van P.V.C. zijn, ook een plastic op oliebasis. Dan het vloerbare wasmiddel, dat door gemak en doelmatigheid het geploeter van miljoenen wasdagen verdreven heeft. Ook dit produkt stamt van de olie-industrie evenals de wasbenzine waarmee u uw kleding reinigt.

In de proviandkast staan veel levensmiddelen verpakt papier dat in paraffinewas is gedrenkt. De kaas kan luchtdicht verpakt zijn in doorzichtig polyethyleen. Voor dat die etenswaren in uw proviandkast behandelen, zijn ze misschien bewerkt met olie, want medicinale olie wordt gebruikt om kaas te conserveren, om rijst, koffie en gedroogde vruchten meer glans te geven, om sinaasappelen tegen uitdrogen te beschermen, om eieren van een beschermende laag te voorzien en zelfs om er de huiden van varkens mee in te smeren.

(Wordt vervolgd).

VOOR VOETBALLERS

De diverse afdelingen, speerregelwedstrijd te orgeseld. De afdelingen kunnen die elkaar deze zomer ganseren in de filmzaal, zich vóór 10 oktober 1959 van der Heem voetbal met een team, bestaande uit 3 personen) toernooi hebben bestre- uit 3 personen, kan deel- schriftelijk opgeven, met den, krijgen nu de kans nemen (scheidsrechters vermelding van de 3 elkaar op spelregelgebied uitzonderd).

De directie heeft voor deelnemers, bij J. Nijbakker jr., afdeling 1554, Het ligt in de bedoeling de winnaars enkele aar- Den Haag.

Den Haag.

WELKOM!

Dinsdag 15 september jl. werd de bezetting van onze afdeling Sociale Zaken zowel in Den Haag als in Utrecht weer op volle sterkte gebracht.

Door het vertrek van respectievelijk mejuffrouw Van Oeveren en mevrouw Breukers-van Gool, kwamen twee plaatsen vrij, die nu bezet zijn door mejuffrouw M. J. M. Mulder aan de Maarweg en mejuffrouw M. Burgerhout in Utrecht.

Wij helen beide dames welkom en wensen hun in hun dikwijls moeilijke maar toch mooie werk alle succes.

Strantentest

Deze week hebben velen in ons rustige vaderland de sensatie beleefd, hun krant niet te krijgen. Daar zat je dan... zonder nieuws. Och nee, zo erg was het ook niet, want ieder had nog zijn radio en de held je van de voornaamste gebeurtenissen wel op de hoogte. Maar van wat een krant verder je pleegt te bieden was je even verstoken.

De meningen die ik hierover vernam liepen nog al uiteen. De een voelde zich drooggelgd; hij was zijn leesbron kwijt. De ander merkte nuachter op, "Nou ja, 't is misschien wel rustig een keer zonder nieuws; je verandert er toch niets aan". En een derde zei vrolijk: "Het lijkt wel of ik met vakantie ben dan lijkt ik ook geen krant in".

Zo'n krantenstaking geeft je toch wel even te denken. Nee, de bedoel nu niet de al of niet rechtmatigheid van die staking noch het feit, dat het een "vrij" geval was buiten de vakorganisaties om, die het ook even wil hand was gelopen. Ik bedoel iets anders en wel dit: wat beweijst zo'n staking uzelf wat de krant voor u is? Welke rubrieken leest u het eerst of misschien alleen? Waarom juist die en waarom de rest niet?

Onuitkerig stel je nu je zelf eens de vraag: Waarom stel ik er prijs op, ze dagelijks in de bus te ontvangen? Je kunt je bovendien afvragen, wat je in je krant anders zou willen hebben en waarom je dat wilt. Vooraf als je achter je eigen wensen en vervuigen de vraag om het waarom stelt, kan zo'n gedachtenpelletje toch eens erg nuttig zijn. Want in je antwoorden op die vragen heb je 't immers over jezelf.

Ons VDH-tje is deze week op die manier — zij het gelukkig zonder staking — u allen ook onder uw aandacht gebracht door het enquêteformulier. Daarin heeft u aan de redactie te kennen kunnen geven, welke waarde u aan ons personeelsorgaan toekent; ook wat u er graag anders aan zou zien. Ik hoop dat u allen hiervan hebt meegedaan.

Maar nu moet u het niet hierbij laten. De antwoorden waren naamloos; wij weten niet, wie een formulier invulde en waarom hij of zij het zo en niet anders deed.

Neemt u nu nog eens even een rustig momentje en stelt u zich zelf de vraag: waarom heb ik geantwoord, wat ik heb ingevuld? Uit welke geestelijke bekoefte van mij kwam dat voort? Dat is dan een enigzins vanzelf maar uw eigen geestelijke niveau. Dat is erg interessant!

Scheurer.

Toon en zijn brommer

Wij zouden een paar dagen met de brommer op stap gaan. Wij, dat zijn mijn goede vriend Toon en ik. Toon had namelijk een nieuwe brommer gekocht, en wat voor een! Was het nu maar een nette eenvoudige Solex dan was er niets aan de knikker geweest. Nee, het moest natuurlijk zo'n super de luxe zijn, met een verende voorvork, automatische dit en dat, directe aandrijving zus en zo, en verder alles wat er meestal bij zo'n klein model straatligger aan en op zit.

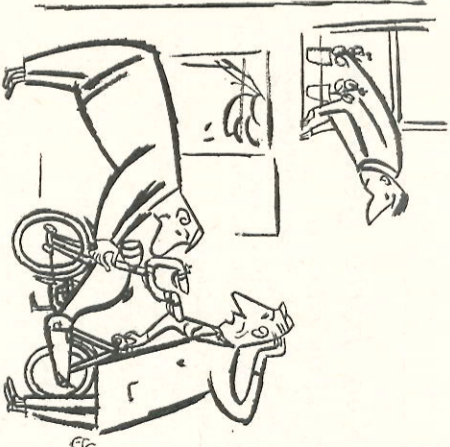
In de week van de vakantie zouden wij, bij wijze van proef, een rijtje in de buurt maken. Het was prachtig zomerweer en die avond zat ik voor het open raam geduldig te wachten op Toon en zijn brommer. Eindelijk tegen half negen kwam hij de straat in, lopende naast zijn brommer. Hij keek zoals een kind kijkt dat per ongeluk z'n toverbal heeft ingeslikt zonder dat het al de kleunen heeft gezien.

Ik wilde net naar beneden gaan, toen er een man bij hem stopte en riep: "Ha die Toon, wat kijk jij llijk."

"Zo Hendrik, ook in de buurt", zei Toon, "mijn brommer doet het niet en ik heb hem gisteren pas gekocht", voegde hij er met een diepe zucht aan toe.

"La-me 'seffe-rijke", zei Hendrik. Hij boog zich over Toon's brommer met een gezicht van: dat maken we even in orde. "Ik zie het al".

"Hendrik zette de brommer meteen op zijn standaard, vlak voor het raam van mijn benedenburen. Ik zag en hoorde het stuk dus vlak voor mij atspelen. Hendrik schreefde hier en daar een moerfje los, draaide alle draadjes los, maakte 'n plaatje van een doosje los, zijn vingergen het vet en zijn broek met olie-vlekken.

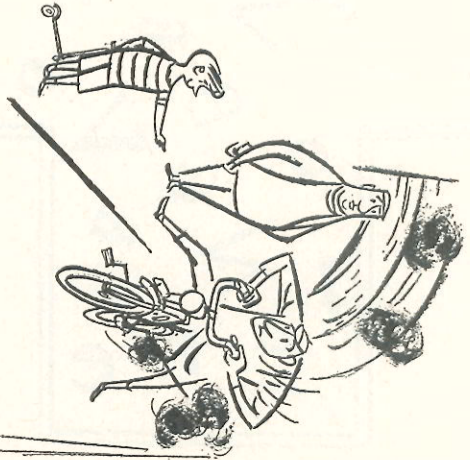

Toon stond er naar te kijken zoals mijn jongste dochter met grote bewondering kijkt naar de goocheelaar op het jaarlijkse schoolfeestje, als deze een konijn uit een hoge hoed haalt.

Hendrik gaf nog even een korte technische uiteenzetting. "Je hebt een vette bougie en dan kunnen er geen vonken van je ontsteking overspringen."

"O, is het dat", zei Toon. Het was voor mij wel duidelijk dat het hem nog niet zo helder was als koffiedik.

Hendrik had het gauw voor elkaar. Hij verbond de draadjes weer, deed het plaatje op het doosje, schreefde de moertjes weer vast en... hoe bestaat het, hij hield niks over.

"Zo Toon, rijden maar weer". Toon besteeg het monster-in-blik, trapte de motor aan, en waartachtig, het ding deed het.... en hoe! Hij vloog ineens de straat uit, als een jonge kat die door alle honden uit de buurt wordt gezeten.

"Kahn aan joh", riep Hendrik nog, maar dat was zinloos, want Toon was al lang de eerste de beste zijstraat ingevlogen. Hendrik's wenkbrauwen schoven van verbazing, tien centimeter omhoog en niet toen hij verder wilde gaan, deed een gierend geluid hem omkijken, want daar kwam Toon alweer de straat invliegen met een vaart zoals die op de TT-races zelden vertoond wordt.

Hij vloog weer naar die eerste zijstraat en uit het raam hangend zag ik dat hij de lantraampaal op de hoek nog net kon ontvijken. Bij de derde ronde zag ik het angstzweet op zijn voorhoofd staan. Bij de vierde ronde riep hij tot Hendrik: "Ik kan niet stoppen: het was de bougie niet, er is iets met de gaskabel". En weg was ie weer.

Hoe Toon het zonder ongelukken voor elkaar kreeg is nog niet duidelijk, maar daar kwam hij alweer, gierend door de bocht de straat in. Mijn oudste zoon (16 jaar) had op zijn polshorloge gekijken en zei: "Hij maakt een mooie tijd". Hendrik begreep dat hij toch ook weer in actie moest komen en riep bij de volgende ronde: "Druk je koppeling in, misschien loopt ie dan langzamer".

Toon gehoorzaamde prompt, maar nu begon de motor te hullen als een Noordoosterstorm, windkracht 20, zodat Toon onmiddellijk de hande weer losliet. En daar ging hij weer, knallend en schierend door de bocht.

Het was tamelijk stil in de buurt maar het overvloedig huiltend geluid bracht de buren naar buiten.

"Hé Charlie Gau!, nog even en je zit in de gele trui", riep iemand enthousiast en de kruidenier van de overkant kwam bij mijn benedenburen informeren

(Vervolg pag. 4 kolom 3)